Albiones, Jesse Cornelio, Judam albis coloribus repræsen-
tant; Sume venerandi Patres fouebatis Judam
Nigrum fuisse testantur, adeo vero illius effigie
quam Romæ existere asseverant, graueiter, ut opinor,
confirmant. Verum ipsos non alba, nec nigra, sed
rufa barba habuerint Judas: at Mystacem, vel τὸν
τράγον! ὁ τράγος τράγος, aut ὁ αἰγοπρόσωπος fuit!
Italione, imo Gallico, nequaquam Hispanus, qui? mi-
nime Judæus mo ipsa nutriuit; aut forte rapis ou-
ut fuerit qualifundus, rubra tu fuit. Quid omnius?
fuerit ruber Judas non mo barba, sed et capillis et faciei:
at Niger euasit, dum suspensus laqueo medius crepuit.
si vos Nigri, ipse Nigrum è furca pendente inter-
fecistis, et Nos Rubri, ipse rubrum inter sonum
Apostolorum cœtu ambulare, prædicare, miracula
edere possemus. Vel, si Nigris magis placet,
Judas nunquam Niger sed semper ruber exhibendus. ades
quo vos rubros vilipendere dignos iudicetis? Ipse nu-
nquam non facit ver, cœlum pluuiosum vno nubeculo
non redit, neque mare procellosum vnus fluctus. Imo
Nunquid et Apostolus fuit, idcone Atlas ad fornos
ad conuiuia ad promata dominorum pudabis?
Velem vos, qui Magnum Pris Lorenzum Nigrum
fuisse ex illis Cantiorum verbis probare niteuntur,

Lizenz: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. 155v – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/de/zbz/D0147/155v)